

MOMENTER VEDR KARTLEGGING AV BARNES BEHOV FOR INFORMASJON OG OPPFØLGING

Momenter som bør kartlegges hos foreldre:	Barn kan ha behov for følgende informasjon: - om forelderen: - om sin egen situasjon:	
<ul style="list-style-type: none"> • Er foreldrene i stand til å ivareta og bistå barnet med de problemer og belastninger som avdekkes? • Hvordan er dagliglivet for barnet organisert og ivaretatt med hensyn til regler, struktur og rutiner? • Hvordan fungerer barnet i barnehage og på skole med henblikk på trivsel, skoleprestasjoner, konsentrasjon, fravær? • Har barnet overskudd til å være sammen med venner eller til å ta med venner hjem? • Viser barnet tegn på at han/hun er redd, usikker eller alvorlig bekymret? • Viser barnet tegn på uro eller atferdsvansker? • Vær også oppmerksom på "de flinke barna" som tilsynelatende mestrer situasjonen godt, men som likevel kan ha behov. • Er barnet i kontakt med hjelpeapparatet? • Har barnet noen å snakke med som vet om og forstår situasjonen? • Opplever barnet tilstrekkelig følelsesmessig støtte og oppfølging? 	<ul style="list-style-type: none"> • Balansert og adekvat informasjon om sykdomssituasjonen til forelderen, forklaring av eventuell diagnose samt forklaring av symptomer. • Hva som har forårsaket sykdommen eller tilstanden. • Hva slags behandling som gis. • Hvordan forelderen blir ivaretatt. • Hvor lenge behandlingen varer. • Hvordan tilstanden påvirker forelderen, barnet og familiens situasjon. • Muligheter for besøk og hvordan det skal foregå. 	<ul style="list-style-type: none"> • Barnet må vite at det selv blir tatt vare på, og av hvem. • Hva som er normale reaksjoner hos barn når voksne har et alvorlig helseproblem. • At den voksnes tilstand ikke er barnets skyld. • At barnet ikke kan hjelpe den voksne med å bli frisk. • At barnet har lov til å ha det bra og fortsette med aktiviteter som er bra for barnet, selv når den voksne har det vanskelig. • Barnet må få vite hvem som vet om familiens situasjon, og hvem barnet kan snakke med om det som er vanskelig.
<ul style="list-style-type: none"> • En samlet vurdering av disse forholdene vil gi et inntrykk av hvordan barnet har det; om det er godt ivaretatt, eller om det har behov for videre oppfølging. • Tegn på bekymring, tristhet og/eller vansker med å konsentrere seg er normale reaksjoner hos barn i en vanskelig livssituasjon. Dette betyr ikke nødvendigvis at barnet trenger behandling, om ikke reaksjonene går vesentlig ut over normal fungering. • Barns oppfølgingsbehov kan spenne fra enkle støttetiltak i skolen til mer omfattende hjelpetiltak, som krever henvisning i tiltakskjeden. • Det er viktig å få oversikt over beskyttelsesfaktorer og risikofaktorer rundt barnet, og hvordan det på best mulig måte kan hjelpes inn i gode utviklingsprosesser, på tross av foreldrenes situasjon. 	<ul style="list-style-type: none"> • Målet med å samtale med barna, er at de skal få til en bedre mestring av sin livssituasjon. Å mestre dreier seg ikke om å tilpasse seg bedre til foreldrenes problemer, men å bidra til god utvikling og forebygge belastninger for barna. • Samtaler med barna kan bidra til å hindre videre belastning og problemutvikling. • Informasjon gitt på en god måte, kan dempe unødige angst om eksempelvis arv og smitte. • Barn trenger å få anledning til å bearbeide den informasjonen som er gitt. Ofte vil de ha behov for å spørre om igjen om de samme tingene. • Dersom foreldrene ikke deltar i samtalen, bør barna få anledning til å ha med seg en voksen de stoler på, forutsatt at taushetsplikten ikke er til hinder for dette. 	